

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การถ่ายภาพบุคคล เรื่อง ภาพถ่ายเชิงศิลปะบุคคล ” สรีระแห่งความงาม”
FINE ART PHOTOGRAPHY TITLED “FIGURE OF BEAUTY”

นายปิยะวัฒน์ อ่อนหวาน

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 86805
วัน,เดือน,ปี.....1.6..พ.ค..2552

.b..... 829215
.i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ ภาควิชานิเทศศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2546

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การถ่ายภาพบุคคล เรื่อง “สตรีระแห่งความงาม” FINE ART PHOTOGRAPHY “FIGURE OF BEAUTY”
ชื่อ	ปิยะวัฒน์ อ่อนหวาน
สาขา	วิชาการถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
อาจารย์ผู้ควบคุมศิลป. นิพนธ์	อาจารย์กิตติ อมรพัฒนกุล
ปีการศึกษา	2546

บทคัดย่อ

ภาพบุคคล คือ ภาพที่มีลักษณะเปลือย และมีหลายลักษณะ และสามารถทำให้มีความเป็นศิลปะได้หลายรูปแบบด้วยกัน โดยการใช้เทคนิคและการจัดแสงหรือด้วยกระบวนการใด ๆ ก็ตาม ข้าพเจ้าจึงตั้งใจที่จะทำให้ภาพบุคคลออกมาในลักษณะ Fine Art ที่มีแนวความคิด และไม่นั้นทางด้านลามาก อนาคต โดยนึกถึงความงามของสตรีของผู้หญิงที่มีส่วนเว้า ส่วนโค้ง สัดส่วนต่าง ๆ ซึ่งสามารถเป็นจุดเด่นที่นำมาสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ได้ และได้นำเทคนิคการถ่ายภาพของช่างภาพ JOHN WOOD มาใช้ในงานชิ้นนี้ด้วย โดยแนวความคิดแต่ละรูปจะให้ตัวมีอิสระในการมองจุดแต่ละจุดและสำรวจว่าสัดส่วนในเฟรมภาพแต่ละเฟรมมีความหมายที่ไม่ถูกขัดจังหวะด้วยองค์ประกอบอื่น ๆ ทำให้มองภาพแต่ละภาพของแบบได้ละเอียดมากขึ้นและเน้นความงามเป็นส่วน ๆ เมื่อนำมาต่อกันความงามก็จะเป็นหนึ่งเดียว นอกจากนี้ยังรวมไปถึงการจัดแสงอีกด้วย การจัดแสงแบบที่เลือกมานี้เป็นแบบ Black composition คือ การจัดไฟประเภทโลว-คีย์ (Low-Key) ที่มีลักษณะโทนภาพมีส่วนมืดมากกว่าส่วนที่สว่าง เหตุที่เลือกลักษณะแสงแบบนี้เพราะการจัดไฟแบบนี้สามารถเน้นแสงให้เห็นชัดเจนได้ดีในบางส่วนและบางส่วนที่ไม่ต้องการให้เห็นก็สามารถทำให้ไม่เห็นได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยได้รับความช่วยเหลือ ความเอื้อเฟื้อจาก บุคคลหลาย ๆ ท่าน ทั้งทางด้านข้อมูล คำแนะนำ รวมไปถึงร่างกายและแรงใจ จากหลายท่าน ๆ ท่านด้วยกัน ในโอกาสนี้จึงขอขอบพระคุณในความช่วยเหลือต่าง ๆ จากหลาย ๆ ท่านไว้ ณ ที่นี้ด้วย
ขอขอบพระคุณ

คุณแม่สุวิภา เจริญสินธุ์

Mr. โมฮัมหมัด เซ็ด อัลฮามูดี

คุณพ่อสมชาติ อ่อนหวาน

อาจารย์กิตติ อมรพัฒนกุล อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ที่เป็นกรรมการตรวจงานทุกท่าน

น.ส.กนกกริช ทัพวัลย์ ผู้อยู่เบื้องหลัง

ทีมงานร้าน Diab ทุก ๆ ท่าน

นายปกพ เขาวนปรีชา

นางศุภาภรณ์ เจริญสินธุ์

นางนิภา ฟ้าอ่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

นู้ด (NUDE) เมื่อพูดขึ้นมาก็ทำให้นักจินตนาการไปได้ต่าง ๆ นานา แต่ในความหมายของคำว่า นู้ด (NUDE) นั้นมีความหมายหลายความหมายด้วยกัน ในผลงานการศึกษาวิทยานิพนธ์ ชุดนี้ได้นำเสนอเรื่อง ภาพถ่ายนู้ด ซึ่งมีแนวความคิดที่มาจากความคิดสร้างสรรค์ที่คิดว่าเหมาะสมกับการนำเสนอมากที่สุด จากการค้นคว้าหาข้อมูล และปรึกษากับอาจารย์หลายท่าน คิดว่าผลงานชิ้นนี้เหมาะสม และไม่เป็นที่อับอายต่อสังคมแน่นอน หากแต่เป็นเพียงการศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานโดยอาศัยสื่อทางภาพถ่ายออกมาเท่านั้น

นายปิยะวัฒน์ อ่อนหวาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
คำนำ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพ	จ
บทที่ 1 ชื่อโครงการ	1
- ความเป็นมา	1
- วัตถุประสงค์	1
- ขอบเขตของโครงการ	1
- แนวความคิด	1
- ขั้นตอนการทำงาน	2
- ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2 ความเป็นมาภาพนู้ด	3
- ลักษณะของภาพนู้ด	3
- Fine Art Nude	3
- The Erotic an Pornography Nudes	3
บทที่ 3 ภาพถ่ายแนวปะต้อ (Photocollage)	4
บทที่ 4 แนวความคิด	19
- ลักษณะของแสง	20
- ขั้นตอนการทำงาน	20
- ผลการทดลองครั้งที่ 1	22
- ผลการทดลองครั้งที่ 2	24
บทที่ 5 ผลงานสำเร็จ	25
บทสรุปและข้อเสนอแนะ	33
บรรณานุกรม	34

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

	หน้า
รูปที่ 3.1 ผลงานของ ROBERT F. HEINECKEN	5
รูปที่ 3.2 ผลงานของ KEN JOSEPHSON	6
รูปที่ 3.3 ผลงานของ JOHN WOOD	7
รูปที่ 3.4 ผลงานของ REED ESTABROOK	8
รูปที่ 3.5 ผลงานของ RAY K. METZKER	9
รูปที่ 3.6 ผลงานของ WILLIAM G. LARSON	10
รูปที่ 3.7 ผลงานของ KEITH A. SMITH	11
รูปที่ 3.8 ผลงานของ THOMAS KELLNER	12
รูปที่ 3.9 ผลงานของ DAVID SCHEINMANN	13
รูปที่ 3.10 ผลงานของ DAVID HOCKNEY	15
รูปที่ 3.11 ผลงานของ DAVID HOCKNEY	15
รูปที่ 3.12 ผลงานของ DAVID HOCKNEY	16
รูปที่ 3.13 ผลงานของ DAVID HOCKNEY	16
รูปที่ 3.14 ผลงานของ DAVID HOCKNEY	17
รูปที่ 3.15 ผลงานของ DAVID HOCKNEY	17
รูปที่ 4.1 การทดลองครั้งที่ 1	21
รูปที่ 4.2 การทดลองครั้งที่ 2	23
รูปที่ 5.1 ผลงานสำเร็จ	26
รูปที่ 5.2 ผลงานสำเร็จ	27
รูปที่ 5.3 ผลงานสำเร็จ	28
รูปที่ 5.4 ผลงานสำเร็จ	29
รูปที่ 5.5 ผลงานสำเร็จ	30
รูปที่ 5.6 ผลงานสำเร็จ	31
รูปที่ 5.7 ผลงานสำเร็จ	32

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

ชื่อโครงการ การถ่ายภาพเชิงศิลป์ “ สรีระแห่งความงาม” FINE ART PHOTOGRAPHY NUDE “FIGER OF BEAUTY”

ความเป็นมา

สัดส่วนร่างกายของมนุษย์นั้นเป็นส่วนที่สวยงาม ไม่ว่าจะเป็นส่วนหัว ส่วนโค้ง จากเอว จากแขน จากขา ทุกส่วนมีความสวยงามที่ไม่เหมือนกัน และสามารถนำเสนอออกมาให้เห็นถึงความสวยงามของสรีระของมนุษย์ได้ ในที่นี้เลือกการ นำเสนอทางด้านภาพถ่าย เพราะสามารถสื่อความหมายออกมาได้ตรง และสวยงามเหมือนจริงมากที่สุด โดยสรีระของมนุษย์นั้นก็มีส่วนที่น่าสนใจ และได้เลือกเสนอสรีระของเพศหญิงเพียงอย่างเดียว

วัตถุประสงค์

ต้องการนำเสนอการถ่ายภาพนู้ด (Nude) ที่เน้นสรีระของผู้หญิงเพื่อแสดงความสวยงามของสรีระร่างกายและศึกษาแนวทางการถ่ายภาพนู้ด (Nude) โดยจะต้องมีความสอดคล้องกับแนวความคิดที่เน้น ไปทางด้านความสวยงามของสรีระของผู้หญิง และไม่ได้เกี่ยวข้องกับความรู้สึทางกามารมณ์ (Erotic) หรือให้น้อยที่สุด เพราะต้องการเสนอความงามทางด้านสรีระร่างกายของผู้หญิงในลักษณะต่าง ๆ เท่านั้น รวมทั้งศึกษาสไตล์ รูปแบบลักษณะของแสงที่สอดคล้องกับงานชิ้นนี้ให้เหมาะสมได้

ขอบเขตของโครงการ ภาพถ่ายนู้ด โดยนำเสนอความงามของสัดส่วนผู้หญิงทั้งหมด
จำนวน 7 ชุด

แนวความคิด

ความงามของสรีระผู้หญิง สามารถมองความงามโดยรวมหรือแยกมองเป็นส่วน ๆ ได้ จากแนวความคิดจึงตั้งใจจะสร้างภาพโดยการถ่ายภาพที่ละเฟรมและนำมาต่อกัน เพื่อให้เกิดความงามอีกรูปแบบหนึ่ง และได้นำเทคนิคการต่อภาพของช่างภาพ JOHN WOOD มาใช้ในงานชิ้นนี้ด้วย โดยแนวความคิดแต่ละรูปจะให้ตามีอิสระในการมองจุดแต่ละจุดและสำรวจว่าสัดส่วนในเฟรมภาพแต่ละเฟรมมีความหมายที่ไม่ถูกขัดจังหวะด้วยองค์ประกอบอื่น ๆ ทำให้มองภาพแต่ละภาพของแบบได้ละเอียดมากขึ้นและเน้นความงามเป็นส่วน ๆ เมื่อนำมาต่อกันความงามก็จะเป็นหนึ่งเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการทำงาน

เพื่อต้องการให้แนวทางการบรรลุเป้าหมายของงานชิ้นนี้สำเร็จ ได้ทำการศึกษาดังนี้

1. ศึกษารูปแบบ และลักษณะของภาพนู้ด (Nude) ว่ามีลักษณะและรูปแบบเป็นเช่นไร และมีความเป็นมาอย่างไร
2. ศึกษาแนวทางการนำเสนอภาพ การ โฟสทำในรูปแบบที่สอดคล้องกับแนวความคิด
3. ศึกษารูปแบบลักษณะของแสง
4. ทดลอง (Test) ก่อนการถ่ายงานจริง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. มีความรู้ความเข้าใจ ในการถ่ายภาพ รวมทั้งเทคนิคต่าง ๆ มากขึ้น แต่เป็นภาพในรูปแบบ นู้ด
2. ศึกษาถึงวิธีการถ่ายภาพแบบภาพต่อ โดยนำเทคนิคการต่อภาพมาใช้ถ่ายภาพนู้ดด้วย
3. มีประสบการณ์ในการถ่ายภาพนู้ดเพิ่มมากขึ้นและสามารถนำไปใช้งานได้จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ความเป็นมาของภาพนู้ด (Nude)

มีมาตั้งแต่สมัยโบราณ ภาพนู้ดนั้นมีความหมายว่า ภาพเปลือย ไม่สวมเสื้อผ้า และในสมัยโบราณนั้นจะเป็นภาพวาด ภาพเขียน ศิลปินดัง ๆ ในสมัยโบราณมักจะต้องมีภาพวาดนู้ดเสียส่วนมาก ในสมัยก่อนภาพนู้ดนั้นเรียกได้ว่าเป็นการวาดและระบายสี (Painting) โดยวาดเป็นลักษณะของเทพเจ้าต่าง ๆ พอเริ่มเข้าสู่ยุคโรแมนติก (Romanticism) ก็เริ่มมีความเป็นอีโรติก (Erotic) ในผลงานหลาย ๆ ชิ้นด้วยกัน หลังจากนั้นเมื่อภาพถ่ายเกิดขึ้นผู้คนเริ่มให้ความสนใจมากขึ้น ภาพถ่ายเริ่มเป็นศิลปะแขนงใหม่ที่สามารรถถ่ายทอดอารมณ์ของศิลปินได้ดี และเป็นที่ยอมรับมากขึ้นเรื่อย ๆ จนทำให้เกิดผู้ที่สนใจอย่างจริงจัง เริ่มคิดค้นเทคนิคที่สามารถใช้กับการถ่ายภาพได้หลาย ๆ เทคนิค เพิ่มความน่าสนใจแก่ศิลปะแขนงนี้มากยิ่งขึ้นไปอีก ภาพถ่ายจึงเป็นศิลปะอีกแขนงหนึ่งที่เป็นที่ยอมรับมากขึ้น ไม่แพ้การวาดที่เดียว

ลักษณะของภาพนู้ด

ภาพนู้ดได้แบ่งลักษณะของภาพเป็น 2 แบบใหญ่ ๆ คือ

1. Fine Art Nude
2. The Erotic and Pornography Nude

Fine Art Nudes

Fine Art Nudes คือ ภาพเปลือยที่มีลักษณะของการสร้างสรรค์ภาพ เสนอความคิดของผู้ที่เป็นช่างภาพออกมาอย่างมีศิลปะ อาจจะมีการนำเทคนิคเข้ามาใช้ในกระบวนการถ่ายและล้างอัดภาพ เช่นการเพ้นท์สี (Paint) ที่ตัวแบบก่อนแล้วจึงทำการถ่ายภาพ การทำเกรนภาพให้หายบ การใช้เทคนิคไลท์เพ้นท์ (Light Painting) หรือการถ่ายภาพ โดยเน้นแนวความคิดต่าง ๆ (Concept) ฯลฯ

The Erotic and Pornography Nudes

Erotic หมายถึง ความรู้สึกทางกามารมณ์

Pornography หมายถึง ผลงานที่แสดงถึงความลามก อนาจาร

The Erotic and Pornography หมายถึง ภาพเปลือยที่แสดงออกมาในลักษณะ ลามก อนาจาร

ภาพนู้ดในลักษณะนี้จะไม่ค่อยเน้นที่ความงามที่มาจากแนวความคิดเท่าไรนัก บางทีอาจจะมีการจัดไฟที่ทำให้ภาพออกมาสวยงาม หรือไม่สวยงามนักก็ แต่ความหมายที่เสนอผู้ชมนั้นมักจะเน้นไปในทางกามารมณ์ คือเสนอเป็นสื่อลามก อนาจารนั่นเอง

บทที่ 3

ภาพถ่ายแนวปะต้อ (Photocollage)

ขอบเขตของการถ่ายภาพนั้นกำลังขยายและเปิดกว้างมากขึ้น คำถามก็คืออะไรล่ะที่เป็นข้อกำหนดว่าภาพถ่ายนั้นเป็นภาพถ่าย คำอธิบายโดยทั่วไป ภาพถ่ายก็คือภาพ 2 มิติของสิ่งของหรือเหตุการณ์อย่างหนึ่ง หรืออาจเป็นการพรรณนาให้เห็นถึงเหตุการณ์เหตุการณ์อย่างหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นในเวลาหนึ่ง ณ ที่แห่งหนึ่ง จากคำอธิบายนี้แสดงให้เห็นถึง 2 สิ่งที่มีอยู่ในการถ่ายภาพ นั่นคือ พลัง และขีดจำกัด ส่วนของพลังก็คือการจับเอาภาพลวงตาออกจากภาพจริงที่แสดงออกให้เห็นถึงความรู้สึก ส่วนขีดจำกัดก็คือคนดูนั้นรู้ว่าสิ่งที่กำลังดูอยู่เป็นเพียงแค่แผ่นภาพที่มีพื้นผิวเรียบอันหนึ่งเท่านั้น เป็นเพียงแค่บางส่วนจากภาพจริงของเหตุการณ์ที่มีพื้นผิว (Texture) และเส้นรอบนอก (Contour) ที่แสดงออกมาในรูปแบบของโทนมืดและสว่าง

ด้วยความรู้สึกที่ถูกปิดกั้นด้วยขอบเขตเหล่านั้นนั้น นักถ่ายภาพบางคนพยายามที่จะแหวกกฎหรืออย่างน้อยก็บิดเบือนมัน ด้วยการหาวิธีหรือเทคนิคต่างๆ นักถ่ายภาพเหล่านั้นเกิดคำถามขึ้นเกี่ยวกับสมมติฐานเดิมๆว่า

- ภาพถ่ายจำเป็นต้องแบนเสมอหรือไม่
- ทำไมจึงต้องจำกัดว่าภาพถ่ายจะต้องเป็นภาพเดียวที่อยู่ในกรอบเดียว
- เหตุการณ์ที่ภาพถ่ายต้องการถ่ายทอนั้นเป็นไปได้เพียงเหตุการณ์เดียวเท่านั้นหรือ
- เหตุการณ์ที่เห็นนี้จำเป็นต้องเป็นเหตุการณ์ที่ทุกคนสามารถเห็นได้จริงหรือไม่
- ไม่มีที่ใดที่ภาพถ่ายของเหตุการณ์เกิดขึ้นในความคิดจินตนาการ หรือความฝัน อย่างนั้นหรือ

จากคำถามเหล่านั้นผู้คิดค้นที่ได้ทำการทดลองดังกล่าวให้คำตอบว่า “ไม่” พวกเขาได้แสดงให้เห็นว่าภาพถ่ายหลายภาพนั้นสามารถนำมาแสดงออกให้เห็นในรูปแบบของ 1 รูปได้ และอาจกล่าวได้ว่ามากกว่า 1 รูปก็ได้ ผลงานที่ออกมาของพวกเขานั้นหลากหลาย และล้วนท้าทายความคิดของผู้ชมยิ่งนัก

ช่างภาพที่เกี่ยวกับการถ่ายภาพแบบภาพต่อมีด้วยกันหลายท่านดังนี้

ROBERT F. HEINECKEN

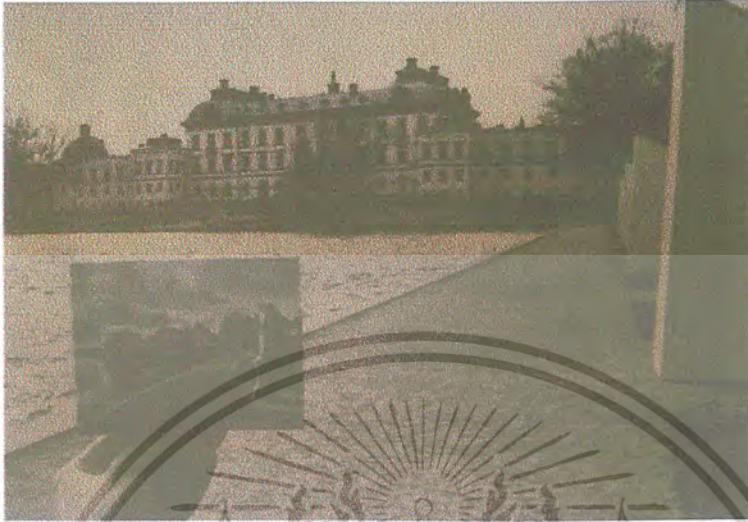
รูปที่ 3.1

จุดตัดระหว่างภาพถ่ายและประติมากรรมแบบเคลื่อนไหวได้ แสดงขนาดจริง ประกอบไปด้วยส่วนของภาพถ่ายที่ติดอยู่บนทุกด้านของบล็อกวอลนัท ซึ่งสามารถเรียงลำดับได้ตามต้องการบนแกนกลางที่เป็นไม้

มีส่วนของภาพถ่ายที่เป็น landscape detail –เมฆ ทิวป่าไม้ แต่ส่วนที่เป็น theme หลักของงานคือภาพ nude ของผู้หญิง ถิ่นเรียงแบบหนึ่ง ภาพถ่าย 3 ด้านก็จะให้เห็นผู้หญิงจากหัวถึงเท้า แม้บางครั้งอาจมองไม่เห็นอย่างเด่นชัด เงาของรายละเอียดของร่างกายที่ตัดกับเมฆหรือต้นหญ้าก็สื่อสารให้เห็นถึงเธอได้ไม่ว่าบล็อกไม้จะถูกเรียงหรือหมุนอยู่อย่างไร ด้วยสิ่งที่น่าสนใจผ่านภาพถ่ายนี้แสดงให้เห็นถึงผลงานที่ไม่เป็น 2 มิติและไม่หยุดนิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

KEN JOSEPHSON

รูปที่ 3.2

ตามธรรมดาแล้ว ภาพถ่ายจะบรรยายเหตุการณ์จริงใน 1 กรอบ แต่ภาพที่เราเห็นอยู่นี้ไม่
 เป็นไปตามกฎที่ว่ามัน ภาพถ่ายปราสาทในสวีเดนของ Ken Josephson นั้นอาจถูกมองเป็นภาพถ่าย
 ของนักท่องเที่ยวหากไม่มีมือที่ถือ ไปสการ์ดของปราสาทเดียวกันนั้นยื่นออกมา ภาพนี้แสดงให้เห็น
 ความจริงที่ว่าภาพที่เป็นไปตามแบบแผนนั้นเป็นการนำเสนอ และยังแสดงให้เห็นถึงความขัดแย้งที่มี
 เอกลักษณะของการนำเสนอ ว่าโทนเดียวกันของขาวดำและเทาสามารถแสดงให้เห็นถึงความแตกต่าง
 ของไปสการ์ดและปราสาท รูปภาพอธิบายตัวของมันเองออกมาในแนวความคิดของการนำเสนอรูป
 ใหญ่อยู่ในฤดูหนาว ส่วนรูปใน ไปสการ์ดเป็นฤดูร้อน ดังนั้น 2 เหตุการณ์ใน 2 ฤดูถูกถ่ายทอดออกมา
 ใน 1 เฟรม และผู้ชมก็จะรู้ว่าไม่ว่าอย่างไร ปราสาทนั้นถูกถ่ายทอดออกมาในรูปแบบของรูปภาพ
 เท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

JOHN WOOD

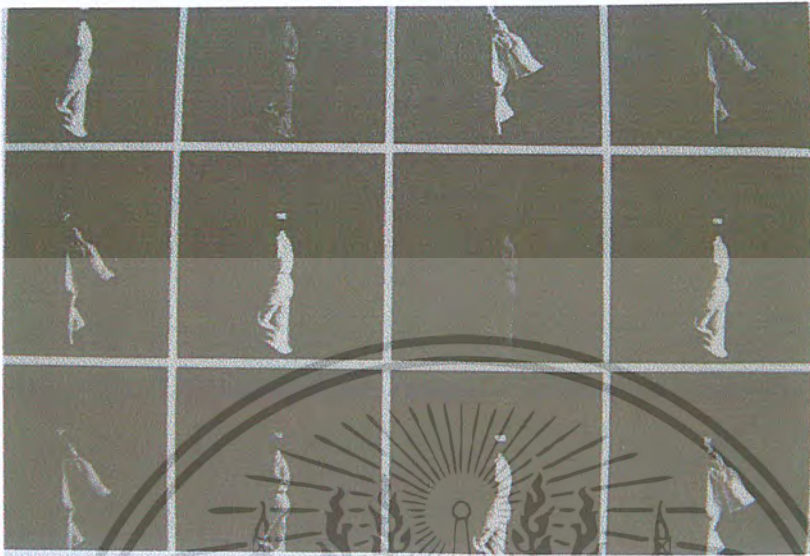

รูปที่ 3.3

ภาพลำดับเหตุการณ์ทางขวาเป็นการถ่ายทอดแบบ 3 ชั้น ภาพของคนแก่ 3 มุม ซึ่งถ้าถ่ายรวมทั้งหมดทีเดียวก็จะเป็นภาพ portrait ของชายแก่ แต่ละส่วนนั้นเป็นการเจาะถึงรายละเอียด ใกล้เคียงรายละเอียดด้านสภาพอากาศ และ การแสดงออกที่เป็นมิตร สิ่งเหล่านี้บรรยายภาพแรกได้ดี ส่วนภาพกลางแสดงให้เห็นถึงมือที่หนาและหนักแน่นของคนทำงานหนัก รูปถ่ายที่มีร่องเท้าที่คลาเยื่อออกกับกางเกงขาวที่แสดงให้เห็นว่างานเสร็จ แต่ละภาพเปิดโอกาสให้มองเห็นรายละเอียดโดยปราศจากสิ่งรบกวน 3 ส่วนที่แสดงออกด้วยกันให้รายละเอียดโดยรวมได้ชัดเจนกว่ารวมทั้งดูน่าสนใจกว่าถ้าयरวมกันเป็นรูปเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

RAY K. METZKER

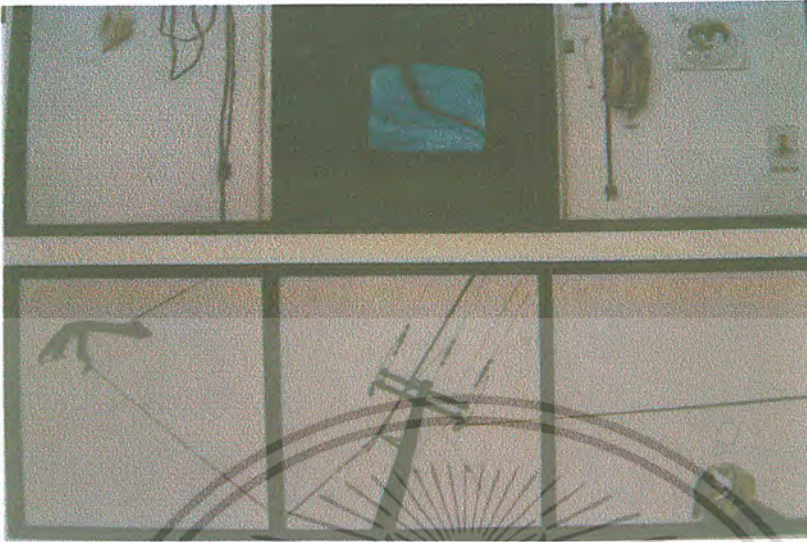

รูปที่ 3.5

ผู้คนที่เห็นอยู่นี้ผ่าน ไปบริเวณ Juniper Street ใน Philadelphia วันหนึ่ง โดยไม่มีใครที่สนใจ คนรอบข้าง และโดยที่ไม่รู้ตัวว่ากำลังเป็นส่วนหนึ่งของงานถ่ายภาพที่สร้างจากภาพหลายๆภาพ Ray K. Metzker จัดเรียงภาพถ่ายเหล่านี้โดย นำแสงและเงาที่มีลักษณะหลากหลายมาวางไว้ด้วยกัน และเล่นกับความหลากหลายของท่าทางของภาพคนด้วยการนำเอามาโยงกับอีกภาพหนึ่ง เป็นการจัดองค์ประกอบของภาพ 20 ภาพ เป็นงานที่น่าสนใจของ Ray K. Metzker เขาจัดการถ่ายภาพจำนวนมากของผู้คนที่ทางเดินใน Philadelphia เขาใช้ 10 Negative ในการสร้างผลงานชิ้นนี้

ทำไม Metzker ต้องทำให้ยุ่งยาก ก็เป็นเพราะว่าเขาเชื่อว่าสามารถได้ความรู้สึกและได้รับความรู้สึกจากภาพได้มากกว่า 1 ความหมาย ถ้าหากว่ามีหลายๆภาพในฉากมากกว่า 1 ภาพ ภาพกลุ่มนี้ให้วิวโดยรวมที่สื่อให้เห็นความคิดของผู้คนที่ถ่ายทอดมายังถนน ได้ดีกว่าภาพๆเดียวจะทำได้ ภาพของคนที่มีอยู่ในภาพในเวลาที่แตกต่างกันสัมพันธ์กับอีกภาพ โดยมีการปรากฏและหายไปและบางครั้งก็ปรากฏขึ้นอีก แต่จุดเด่นที่มากขึ้นนั้นเป็นเพียงส่วนประกอบหนึ่งที่ได้จากการนำภาพมารวมกันเท่านั้น ยังมีประโยชน์อยู่อีก เช่น ภาพทั้งกลุ่มแสดงคุณสมบัติโดยตัวมันเอง : Pattern รูปทรง จังหวะ ที่ไม่สามารถนำเสนอได้ในรูปแบบของภาพเดี่ยว

WILLIAM G. LARSON

รูปที่ 3.6

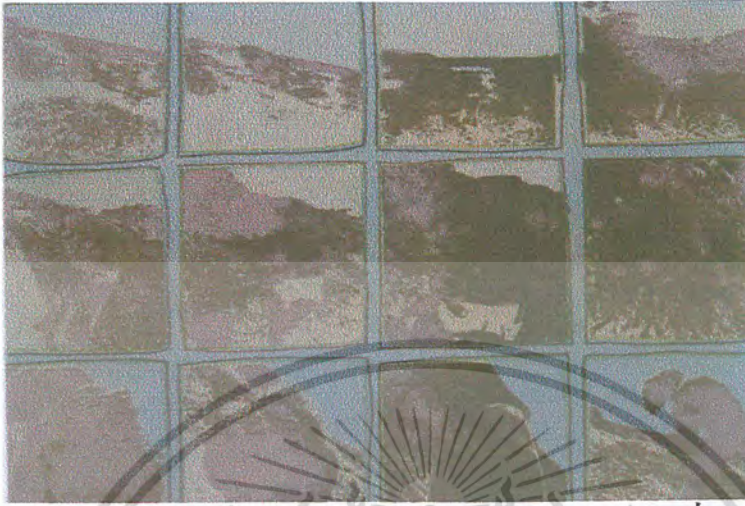
ภาพถ่ายจำเป็นต้องบันทึกภาพที่อยู่หน้ากล้องเท่านั้นหรือนักถ่ายภาพบางคนเชื่อว่าภาพถ่ายบางภาพสามารถสื่อให้เห็นถึงบางสิ่งที่มีตัวตนอยู่เพียงในความคิดของผู้สร้าง และภาพ 8 เฟรมต่อกันข้างบนนี้อธิบายแนวความคิดนั้นได้ ทั้ง 2 ภาพ(ไม่ได้เกี่ยวข้องกัน)ไม่ได้แสดงให้เห็นถึงความจริงทั่วไป วัตถุที่แสดงออกมา สถานที่และสีนั้น ไม่เจาะจง แต่อย่างไรก็ตาม กรอบนั้นมีเหตุผลอยู่ โดยแสดงให้เห็นว่าต้องดูจากซ้ายไปขวา และผลกระทบแบบสะสมนั้นเกิดขึ้นมาได้จากที่มันเป็น sequence

ในแต่ละภาพของ “Image Garden” รูปข้างบนนั้น เป็นมือและแขน ซึ่งอาจไม่ได้เป็นของเจ้าของเดียวกัน กับภาพแปลกๆของวัตถุต่างๆที่ถูกถ่ายมาให้เป็นองค์ประกอบเกี่ยวกับความตึงเครียดและความสงบ จอโทรทัศน์กับ pattern ที่บิดเบี้ยว มือห้อยอยู่ข้างๆ เส้นสาย มือสีขาวจับอยู่กับสิ่งยึดเหนี่ยวที่นุ่มนวล ความเว้งว่างซอกกำแพง ทุกอย่างสื่อถึงความกังวล ความสงบถูกสร้างขึ้นโดยช่องที่ว่างเปล่าที่นำไปหาภาพสงบของต้นไม้และของเหลวสีฟ้าๆ

ภาพล่าง “Small Talk” ย้อนให้ระลึกถึงเรื่องในวัยเด็ก ภาพเริ่มต้นด้วยภาพวัตถุที่ถ่ายจากมุมต่ำ ที่ยึดสายไฟ เสาโทรทัศน์ที่มองดูอยู่สูง และสายไฟที่โยงผ่านสุนัขต่อไปเรื่อยๆ แล้วมาสุดที่ภาพอีกมุมหนึ่ง โดยที่ดูเหมือนกับว่านักถ่ายภาพนั้น โด่ขึ้น จากการเชื่อมต่อของสายไฟที่เชื่อมกับกรอบสุดท้าย ทำให้ดูเหมือนรูปของแม่และลูกสาวเป็นภาพเริ่มต้นและสิ้นสุดของแถบภาพนี้ ภาพนี้แสดงถึงความทรงจำด้วยวิธีการเชื่อมโยงแบบประหลาด ภาพวันเก่าๆ แสดงออกมาจากสิ่งๆ ของภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

KEITH A. SMITH

รูปที่ 3.7

จุดเริ่มต้นของภาพนี้คือ negative ขาว-ดำ หนึ่งโหล ที่ขยายออกมาบนแผ่นฟิล์ม positive จากนั้นนักถ่ายภาพได้นำแผ่นใส่นั้น ไปถ่ายลงบนกระดาษที่เคลือบด้วยสารที่ใช้ทำพิมพ์เขียวเพื่อที่จะทำให้ภาพออกมาเป็นสี ขาว-ฟ้า จากนั้นก็เอาแผ่นใส่นั้นมาทำพิมพ์สำหรับ silk-screen เพื่อนำมาพิมพ์สีม่วงและดำลงบนพิมพ์เขียว

ภาพซีรีส์ของผู้ชายคนหนึ่งที่ Point Lobos, California เหล่านี้ถูกถ่ายพร้อมกันเพื่อนำมาสร้างเป็นภาพหนึ่งภาพ นักถ่ายภาพสื่อความคิดผ่านการแตกของภาพแต่ละภาพ แล้วใส่สีใหม่ที่ต้องการลงไป เพื่อต้องการจะสื่อแนวความคิดว่าภาพถ่ายนั้นไม่จำเป็นต้องแสดงผลออกมาเป็นแบบแผน แต่สามารถเป็นจุดเริ่มต้นของความประทับใจแบบศิลปะ จากจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์ระหว่างคนและธรรมชาติ จากภาพที่ส่งอิทธิพลต่อความรู้สึกช่วงขณะหนึ่ง จากนั้นก็ถูกควบคุมโดยอีกภาพหนึ่ง เพื่อที่จะรวมภาพ 12 ภาพนี้ด้วยกันให้สังเกตได้แบบเป็นกลุ่ม Smith ใช้จักรเย็บผ้าเย็บสายสิริรอบๆ รอบขอบสีฟ้า และทุกๆ ภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

THOMAS KELLNER

รูปที่ 3.8

Thomas Kellner กลับไปยังที่เรียนศิลปะของเขา University of Siegen ในเยอรมันเพื่อแรงบันดาลใจในการถ่ายภาพ Landscape ด้วยวิธีที่ริเริ่มและแปลกใหม่ด้วยวิธีใหม่ๆที่จะให้ ได้รูปที่ดูแปลกตาและแสดงออกถึงความคิดเห็นส่วนตัวของเขา

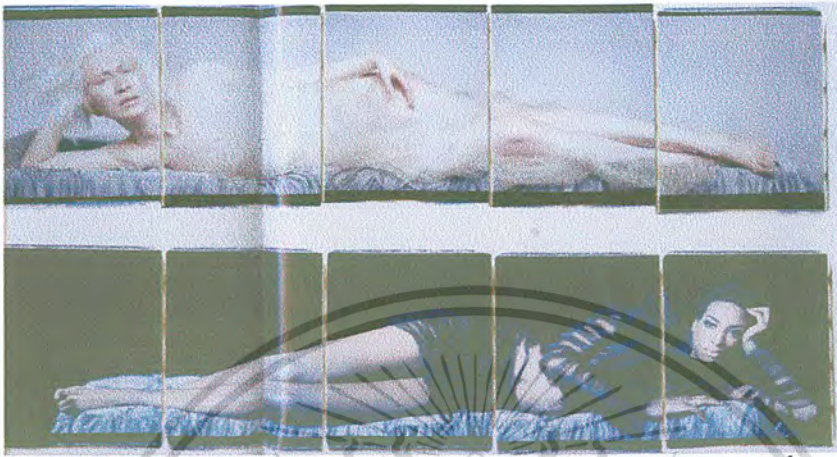
Kellner ได้ศึกษาผลงานของศิลปิน Impressionist และ Cubist อย่าง Robert Delauney ที่มหาวิทยาลัย และตัดสินใจที่จะใช้แนวคิดเหล่านั้นเพื่อพยายามที่จะ “deconstruct” สิ่งก่อสร้างผ่านฟิล์ม ด้วยการถ่ายแต่ละส่วนของมันแล้วนำมาปะติดปะต่อ ในแบบที่ต้องการ โดยใช้ contact sheet เป็นสื่อที่ใช้นำเสนอ เป้าหมายของเขาคือ ไปถ่ายรูปสิ่งก่อสร้างสำคัญตามเมืองหลวงต่างๆ ในยุโรป ซึ่งเป็นที่ที่นักท่องเที่ยวมามากมายแวะ ไปถ่ายภาพอยู่เสมอ เพื่อที่จะสื่อสารว่าสถานที่เหล่านั้นเป็นที่ที่ผู้คนนำฟิล์มมาใช้อย่างสะเปะสะปะ ด้วยการถ่ายภาพธรรมดาแบบไม่ถ้วน เขาต้องการจะสื่อให้ทุกคนรู้ว่า สิ่งก่อสร้างเหล่านี้เป็นสิ่งก่อสร้างที่ผ่านการถูกถ่ายรูปมามากเกินไปแล้ว ไม่ควรที่จะไปเสียเวลาเปล่าๆ กับมัน

ตัวแปรที่เขาได้สร้างขึ้นเหมือนเป็นจุดเริ่มต้นของผลงานนี้คือ ถ่ายภาพทุกภาพเพื่อนำมาสร้าง contact sheet เพียงครั้งเดียวตามลำดับที่กำหนดไว้ โดยเรียงตามตัวเลขของเฟรมบน contact sheet จะไม่มีการถ่ายซ้ำเพื่อนำรูปใดมาแทน ดังนั้นจะต้องถ่ายให้ถูกต้องในครั้งแรก

ในการเตรียมถ่ายภาพนี้เขาจะต้องทำการกำหนดช่วงเวลาที่จะใช้ถ่ายเพื่อที่จะได้แสงที่ต้องการ และยังคงให้ exposure เท่ากัน ในฟิล์มทั้งม้วน เพื่อที่ความทึบของภาพจะได้คงที่ ต้องใช้ขาตั้งในการถ่ายภาพเพื่อที่จะควบคุมมุมของภาพได้สะดวก ก่อนถ่ายต้องมีการ sketch ภาพและวางแผนไว้ก่อนเพื่อที่จะได้คุมดูว่าใน 36 exposure จะมีอะไรอยู่บ้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

DAVID SCHEINMANN

รูปที่ 3.9

David Scheinmann ถ่ายภาพประเภท Image Montage แต่ละ Print ถ่ายโดยกล้อง Large Format รุ่น Studio Polaroid 20x24 โดยใช้ Print ประเภท สี และได้ใช้วิธีการนำเสนอผลงานด้วยเทคนิค Polaroid Process นำมาวางตำแหน่งและติดต่อกันในแบบนี้ได้สร้างความประทับใจที่ผู้ชมต้องตะลึง

Polaroid Process

กระบวนการทางภาพถ่ายแบบหนึ่งที่นักถ่ายภาพหลงใหลมากที่สุดก็คือ Polaroid Print ซึ่งเป็นกระบวนการที่มีประโยชน์หลายด้าน ด้วยลักษณะของมัน ทุก ๆ ภาพที่ถ่ายด้วย Polaroid จะเป็น original ซึ่งไม่สามารถทำซ้ำได้ ซึ่งฟิล์มแบบ negative ไม่สามารถที่จะมีประโยชน์ดังกล่าวได้

ฟิล์ม Polaroid Type 55 เป็นวัสดุที่มีนักถ่ายภาพเชิงศิลป์หลายคนนิยมใช้ ฟิล์มจะใช้ถ่ายและมีกระบวนการแบบเดียวกับฟิล์ม Polaroid ทั่วไป แต่สำหรับกรณีนี้ สามารถ fix negative ด้วยกระบวนการ Salt Solution ได้ และสามารถนำมาใช้ print ได้แบบเดียวกับฟิล์มขาวดำทั่วไป

Type 55 เป็นฟิล์ม Polaroid รุ่นที่เก่าแก่ที่สุดที่ยังมีขายอยู่ ความสวยงามของมันอยู่ที่กรอบม้วนๆที่เกิดขึ้นรอบภาพซึ่งเป็นผลมาจากกระบวนการ development เมื่อเรามองมันร่วมกับภาพก็จะช่วยให้ได้ความรู้สึกที่เป็นเอกลักษณ์ของภาพนั้น แต่ก็มีข้อเสีย นั่นคือนักถ่ายภาพจะต้องจัดองค์ประกอบของภาพให้ดีและแม่นยำอยู่แล้วในระหว่างที่กำลังถ่ายภาพ เนื่องจากหากต้องการ effect ดังกล่าว จะไม่มีโอกาสให้มีการ crop ภาพได้เลย แต่สำหรับข้อเสียอันนี้ นักถ่ายภาพส่วนใหญ่ที่ชอบคุณภาพและลักษณะพิเศษของวัสดุนี้สามารถยอมรับได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กล้อง studio Polaroid 20 x 24

อีกหนึ่งแบบของผลงานที่สามารถสร้างได้โดยใช้ Polaroid โดยใช้กล้อง 20x24in instant camera ซึ่งสามารถถ่ายได้ทั้งภาพสีหรือขาวดำ และทำให้เกิดร่องรอยที่ได้จากกระบวนการที่สวยงามมาก ประโยชน์ของกล้องถ่ายภาพอันนี้เป็นที่สนใจต่อนักถ่ายภาพจำนวนมากที่ประสบความสำเร็จในงานของตน เช่น William Wegman และ Joyce Tenneson และพวกเขาที่อยู่ในระดับที่สามารถคิดเงินในราคาแพงสำหรับภาพภาพหนึ่งได้ เนื่องจากเป็นผลงานของแท้ที่มีเพียงชิ้นเดียว

แต่อย่างไรก็ดี นักถ่ายภาพในระดับที่รองลงไปก็สามารถจะหากกล้องแบบนี้มาใช้ได้ โดยที่ ต้องอาศัยการลงทุนที่มากเอการ ไม่ใช่แค่เรื่องเงินเท่านั้น เรื่องเวลาที่เป็นเรื่องใหญ่ ด้วยค่าเช่ากล้องที่แพง ราคาของการผลิต print ก็เป็นตัวเลขที่น่ากลัว และนอกจากนั้นการจะฝึกกระบวนการนี้ให้เชี่ยวชาญก็จำเป็นต้องเสียหลายอย่าง

ถ้าหากนักถ่ายภาพสามารถใช้กล้องได้เต็มประสิทธิภาพของมัน ผลงานที่ได้ออกมาจากกระบวนการนี้ จะมีลักษณะ dramatic และแตกต่างกับกระบวนการถ่ายภาพอื่นๆ โดยสิ้นเชิง

นอกจากช่างภาพที่กล่าวมาแล้วข้างต้นยังมีศิลปินอีกท่านหนึ่งที่ได้สร้างผลงานภาพถ่ายแนวปะด้อ (Photocollages) ไว้มากมายและเป็นที่ยอมรับ คือ HOCKNEY

HOCKNEY เริ่มจากการใช้การถ่ายภาพเป็นเครื่องมือในการบันทึกสิ่งที่จะนำมาใช้เขียนภาพ โดยเขาจะถ่ายภาพมาหลายภาพ เพื่อใช้มาเป็นข้อมูลในการเขียนภาพครั้งหนึ่ง สิ่งที่เขาจะบันทึกในแต่ละครั้งก็จะเป็น furniture กำแพง แสงที่เข้ามาในห้องในแต่ละช่วงเวลาที่แตกต่างกัน รายละเอียดบนมือใบหน้า ถึงแม้ว่าการเขียนภาพแบบ Photorealism จะเป็นที่นิยมในขณะนั้น แต่จุดที่ Hockney สนใจการถ่ายภาพไม่ใช่ความเหมือนจริงของมัน เขาสนใจที่จะใช้มันในฐานะเครื่องบันทึกความจำเท่านั้น เนื่องจากไม่เชื่อความเหมือนจริงของภาพถ่าย

ยกตัวอย่าง เช่น ภาพที่ถ่ายโดยใช้เลนส์มุมกว้าง ซึ่งสามารถเก็บภาพห้องหรือรูปร่างคนทั้งตัวไว้ได้ในภาพเดียว Hockney ปฏิเสธความสามารถในด้านความเหมือนจริงข้อนั้น โดยกล่าวว่า “ตาของคนเราไม่สามารถมองเห็นได้มากขนาดนั้นในการมองเพียงครั้งเดียว มันขัดกับความเป็นจริง” เพื่อแก้ปัญหานี้ Hockney ได้เริ่มทำการสร้าง joiners ยกตัวอย่าง เช่น เมื่อเขาต้องการถ่ายภาพเพื่อนของเขาที่ชื่อ Peter Schlesinger เขาทำการถ่ายภาพ 5 ภาพนั่นคือ หัวและไหล่ / หน้าอก / เอว / เข่าและเท้า และทำการเรียงภาพเหล่านั้น ซ้อนกัน โดยให้ซ้อนกันอย่างแนบเนียนที่สุดเท่าที่ได้ โดยเขากล่าวว่าที่ทำอย่างนี้เพราะให้ effect ที่เหมือนกับภาพนั้นมีชีวิตมากกว่าการใช้เลนส์มุมกว้าง เพราะเนื่องจากมีภาพทั้งหมด 5 ภาพ ก็เหมือนกับ ถูกบังคับให้ดู 5 ครั้ง และการทำอย่างนั้นก็จะทำให้มองอย่างละเอียดขึ้น ถ้าสังเกตดี สำหรับภาพถ่ายเดี่ยวนี้ ไม่มีใครสามารถมองเห็นได้เป็นระยะเวลาาน ๆ

Hockney กล่าวว่า การถ่ายภาพแบบที่เขาทำได้แก้ไขปัญหาค้นหาในด้านเวลาของภาพถ่าย คือ ภาพเหล่านี้สามารถทำให้คนใช้เวลาอันยาวนานในการมองได้ ซึ่งเขาบอกว่าภาพถ่ายโดยแยกเป็นส่วนๆนี้มันเหมือนกับเวลาที่คนเราใช้ตามองในชีวิตจริงมากกว่า อาจจะไม่เหมือนทีเดียว แต่เหมือนในแง่ที่เวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คนเรามองสิ่งของเราไม่ได้มองไปที่จุดเดียว เราใช้เวลาเพื่อมองในหลายๆส่วน ซึ่งนั่นทำให้ภาพที่เห็น
 คู่มือชีวิตชีวา มากกว่าภาพถ่ายทั่วไปที่มีเพียงมุมมองเดียว

ในปี 1975 Hockney ถ่ายภาพเพื่อนของเขา Henry Geldzahler กับ Cigar ในมือ ซึ่งกำลังพูดคุย
 อยู่กับ Andy Warhol ซึ่งทั้งสองกำลังนั่งหันหน้าเข้าหากัน โดยมีหมาพันธุ์ Great Dane ที่นั่งอยู่ข้างๆ
 Andy Warhol กำลังมองกล้องอยู่ ด้านหลังของ Warhol และ Geldzahler มีกระจกวางอยู่ ซึ่งในภาพ
 สามารถมองเห็น Hockney ยืนถ่ายภาพอยู่ และด้านหลัง Hockney ก็มีกระจกวางอยู่อีก ทำให้มองเห็น
 ภาพสองคนนั้นและสุนัขอีกครั้งเพียงแต่เล็กกว่า และตรงจุดนี้ตรงมุมของภาพตรงนี้เท่านั้น ที่เราจะรู้
 ว่า สุนัขไม่ใช่สุนัขจริง เป็นสุนัขสต๊าฟท์ และเมื่อกลับมามองที่สองคนที่กำลังคุยอยู่อีกครั้ง มันดูแทบ
 ไม่ต่างกันซึ่ง Hockney ให้ความเห็นว่า “ในภาพถ่ายธรรมดาทุกคนเหมือนถูกสตัฟท์

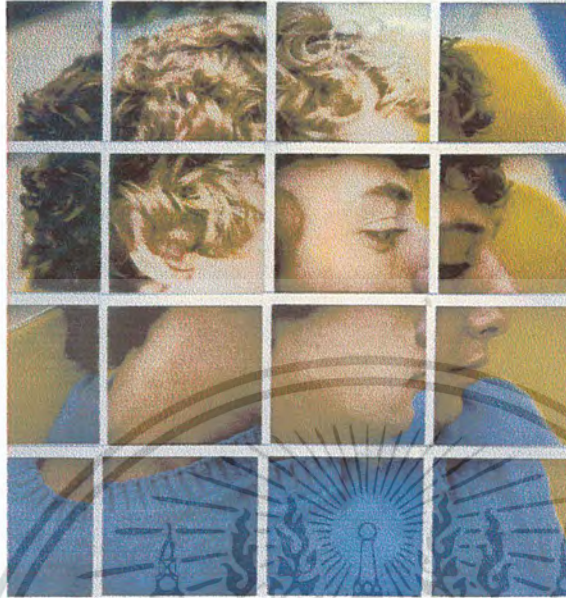
การถ่ายภาพในลักษณะนี้ Hockney ไม่เน้นที่ความเหมือนจริงของภาพ ยกตัวอย่างเช่นเรื่อง
 ขนาด สิ่งของบางสิ่งใน collage ของเขา บางครั้งอาจดูใหญ่เกินความเป็นจริง Hockney กล่าวถึง
 เหตุผลว่า นั่นเป็นเพราะเวลานั้นเขาเกิดสนใจมันขึ้นมาเป็นพิเศษ และด้วยลักษณะอย่างนั้นนี้เอง ทำให้
 กระบวนการถ่ายภาพของ Hockney เปรียบเสมือนการวาดภาพ

ภายหลังเขาดังชื่อกระบวนการของเขาว่า “Drawing with Camera” หรือวาดภาพโดยใช้กล้อง
 “มันไม่ใช่ศิลปะ เทคนิค งานประดิษฐ์ หรือ งานอดิเรก แต่มันเป็นเครื่องมือ มันเป็นเครื่องมือวาดภาพที่
 แปลกแตกต่างไปจากเครื่องมือทั่วไป ภาพปะติดปะต่อกันพวกนี้นั้นเชื่อมต่อด้วยเส้น เส้นรอบนอกที่
 ไม่ติดต่อกันระหว่างกรอบ ซึ่งทำให้เกิดมุมมองที่กว้างขึ้น”

Hockney สรุปว่ากระบวนการสร้าง collage ด้วยการถ่ายภาพของเขาทั้งหมดนี้ จุดหลักของ
 มันอยู่ที่การมอง ไม่ใช่ Subject Matter เหมือนกับภาพถ่ายทั่วไป แต่มันเกี่ยวกับวิถีทางที่ทำให้วัตถุทำ
 ให้เรามองเห็นได้อย่างไรมากกว่า เขายังกล่าวอีกว่า การถ่ายภาพแบบธรรมดาที่เก็บภาพรวมทั้งหมดมา
 อยู่ในภาพเดียวนั้นตรงกันข้ามกับการมอง โลกของคนเรา สำหรับ Hockney มุมมองจะต้องเกิดขึ้นจาก
 การมองติดต่อกันหลายๆครั้งและมองละเอียดถี่กลงไปที่รายละเอียด

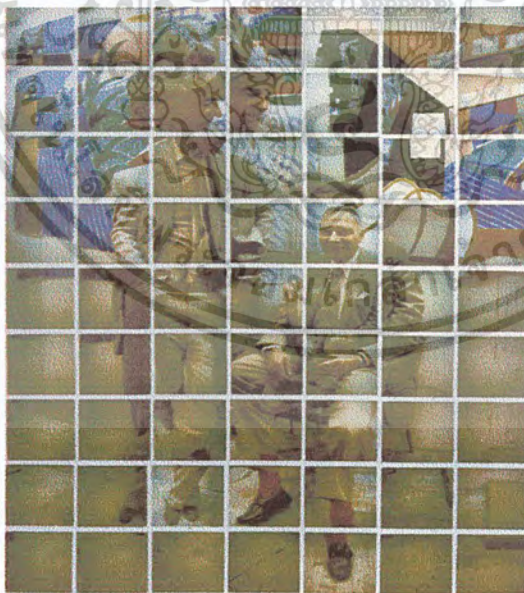
“การได้ทำงาน collage เหล่านี้ทำให้ผมได้ตระหนักว่า เกิดความคิดขึ้นมากมายในระหว่างที่
 เรามอง เกิดการเรียงลำดับของ Sequence ที่ไม่มีสิ้นสุดของรายละเอียดซึ่งส่งผ่านจากตาเราไปสู่สมอง
 ของเรา กรอบของภาพเหล่านี้แต่ละกรอบมี perspective ที่ไม่เหมือนกันจุดสนใจ ก็แตกต่างกัน ซึ่งใน
 ความเป็นจริงแล้ว perspective ที่แท้จริงเกิดจาก micro-perspective เป็นร้อยๆ ซึ่งความทรงจำของเรา
 นั้นแหละเป็นสิ่งที่รวบรวม micro-perspective เหล่านี้ให้เกิดเป็น perspective ขึ้นมา ในระยะเวลาที่
 ต่างกันสายตาคนเราก็ไปจับอยู่ที่รายละเอียดที่ต่างกันไป สายตาไม่สามารถคงอยู่ที่จุดกว้างๆในเวลา
 เดียว และเป็นความทรงจำอีกเช่นกันที่จดจำรายละเอียดต่างๆเอาไว้และทำให้การมองเห็นนั้นเกิดเป็น
 รูปเป็นร่างขึ้นมา”

ตัวอย่างผลงานของ DAVID HOCKNEY มีดังนี้

Gregory Los Angeles. 31 March 1982

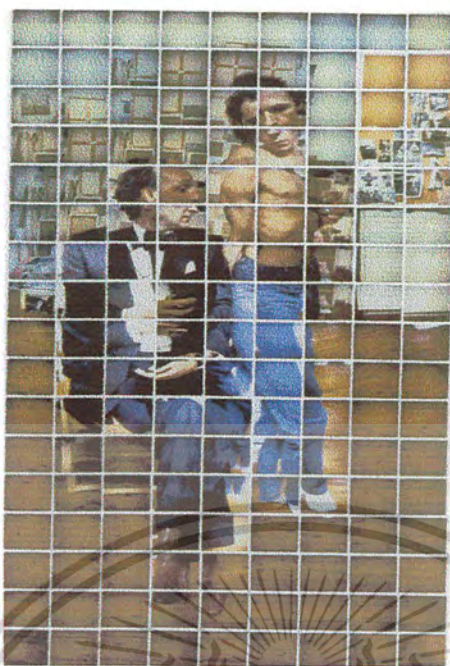
รูปที่ 3.10

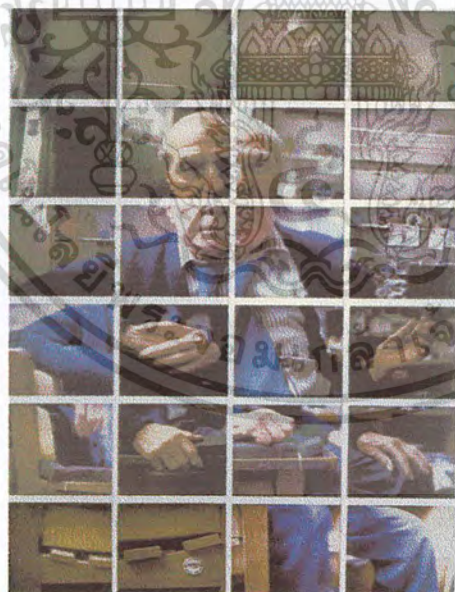
Don + Christopher Los Angeles 6 March 1982

รูปที่ 3.11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

John + Ken Newyork 7 March 1982 รูปที่ 3.12

Ltenry Noore 23 Much 1982 รูปที่ 3.13

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอก 86805 และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Max + John Are Newyork & Nov 1982

รูปที่ 3.14

The Skater New york Dec. 1982

รูปที่ 3.15

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

แนวความคิด

ความงามของสรีระผู้หญิง สามารถมองความงาม โดยรวมหรือแยกมองเป็นส่วน ๆ ได้จาก แนวความคิดจึงตั้งใจจะสร้างภาพโดยการถ่ายภาพที่ละเฟรมและนำมาต่อกัน เพื่อให้เกิดความงามอีกรูปแบบหนึ่ง

จากข้อมูลที่ได้ค้นคว้ามานั้น ภาพนู้ด คือ ภาพที่มีลักษณะเปลือย และมีหลายลักษณะ และสามารถทำให้มีความเป็นศิลปะได้หลายรูปแบบด้วยกัน ด้วยการใช้นเทคนิคและการจัดแสง หรือด้วยกระบวนการใด ๆ ก็ตาม ข้าพเจ้าจึงตั้งใจที่จะทำให้ภาพนู้ดออกมาในลักษณะ

Fine Art ที่มีแนวความคิด และไม่เน้นทางด้านลามก อนาจาร โดยนึกถึงความงามของสรีระของผู้หญิง ที่มีส่วนเว้า ส่วนโค้ง สัดส่วนต่าง ๆ ซึ่งสามารถเป็นจุดเด่นที่สามารถนำมาสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ได้ และได้นำเทคนิคการถ่ายภาพของช่างภาพ John Wood มาใช้ในงานชิ้นนี้ด้วย

โดยแนวความคิดแต่ละรูปจะให้คำมีอิสระ ในการมองจุดแต่ละจุดและสำรวจว่า สัดส่วนในเฟรมภาพแต่ละเฟรมมีความหมายที่ไม่ถูกขัดจังหวะด้วยองค์ประกอบอื่น ๆ ทำให้มองภาพแต่ละภาพของแบบได้ละเอียดมากขึ้นและเน้นความงามเป็นส่วน ๆ เมื่อนำมาต่อกัน ความงามก็จะเป็นหนึ่งเดียว นอกจากนี้ยังรวมไปถึงการจัดแสงอีกด้วย การจัดแสงแบบที่เลือกมานั้นเป็นแบบ Black composition คือ การจัดไฟประเภท โลว- คีย์ (Low-Key) ที่มีลักษณะ โทนภาพมีส่วนมืดมากกว่าส่วนที่สว่าง เหตุที่เลือกลักษณะแสงแบบนี้เพราะการจัดไฟแบบนี้สามารถเน้นแสงให้เห็นชัดเจนได้ดีในบางส่วนและบางส่วนที่ไม่ต้องการให้เห็นก็สามารถทำให้ไม่เห็นได้

ลักษณะของแสงที่เลือกใช้

ในการถ่ายภาพผลงานชุดนี้ ได้นำการจัดไฟแบบ Low-Key คือลักษณะการจัดไฟแบบหนึ่งที่มีลักษณะภาพจะมีความสว่างอยู่น้อย แต่อาจจะใช้ไฟหลายดวงก็ได้ อยู่ที่การควบคุมปริมาณแสงที่หัวไฟ

การจัดแสงไฟถ่ายผลงานชุดนี้ ใช้การจัดแบบไฟสองดวงขึ้นไป การจัดไฟประเภทนี้จะช่วยให้ภาพดูมีความลึกมากขึ้น ภาพจะไม่แบนเห็นรายละเอียดโครงสร้างสัดส่วนของร่างกายได้ชัดเจนมากขึ้นและการใช้ประเภทนี้ เราควรที่จะกำหนดให้ไปดวงหนึ่งเป็นแสงไฟหลัก (Main Light) และควรใช้แสงไฟอีกดวงเพื่อรายละเอียดของผิวหรือร่างกายบางส่วนให้เห็นชัดเจนมากขึ้น เราเรียกแสงนี้ว่า Fill Light และถ้าหากเราต้องเพิ่มรายละเอียดที่ศีรษะหรือเส้นผม แสงที่ใช้ประเภทนี้เราเรียกว่า Hair Light

ขั้นตอนการทำงาน

จากแนวความคิด และข้อมูลที่มาได้นั้น มีขั้นตอนการทำงานดังนี้

1. ก่อนที่จะทำการถ่ายจริงนั้น ได้ทดสอบการทำงานของกล้อง Medium Format 120 ว่ากล้องสามารถเข้าใกล้ได้มากน้อยแค่ไหน จะใช้เลนส์อะไร จึงเหมาะสม และได้ทดสอบกล้อง 4x5 ด้วย แต่การใช้กล้อง 4x5 มีค่าใช้จ่ายสูง และมีอุปกรณ์ไม่ครบถ้วน ดังนั้นจึงตัดสินใจไม่ใช้กล้องขนาดนี้

2. เตรียมแบบร่าง โดยร่างแบบทำทางที่จะให้นางแบบโพส และทดสอบการโพสท่าทาง กำหนดดูว่า แต่ละท่านั้นสามารถแบ่งได้กี่รูป มีความต่อเนื่องกันมากน้อยเพียงใด

3. เริ่มการทดสอบกับนางแบบที่ยังไม่ใช้นางแบบจริง มีการวิเคราะห์แต่ละส่วนของนางแบบ เพื่อให้ภาพมีความต่อเนื่องกันให้มากที่สุด

4. เมื่อได้ทดสอบลักษณะแสงและทดสอบการโพสท่าทางแล้ว สามารถเริ่มทำงานจริงได้ การทดสอบแสงและทดสอบการโพสท่าทางนี้ สามารถช่วยเพิ่มความสะดวกรวดเร็วในการทำงานจริงยิ่งขึ้น และผลจากการทดสอบทั้งหมดเราสามารถนำมาปรับปรุงให้ดีขึ้นในผลงานจริงได้ โดยการถ่ายทดลอง 2 ครั้ง ในครั้งแรกเป็นการถ่ายตามลักษณะภาพแบบที่วางเอาไว้ ในครั้งที่สองเป็นการถ่ายภาพเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดให้ดีขึ้นและเพิ่มเติมบางส่วน

การทดลองครั้งที่ 1 รูปที่ 4.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

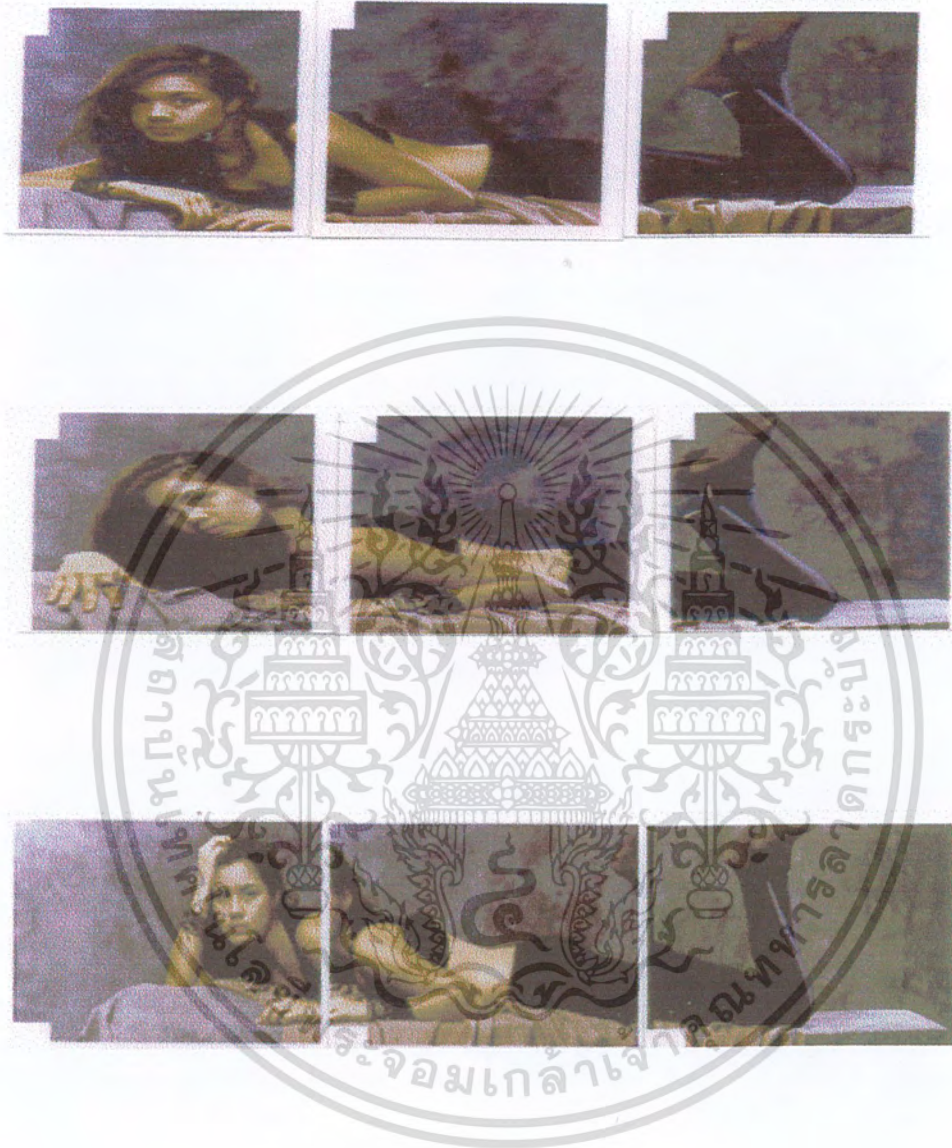

ผลการทดลองครั้งที่ 1

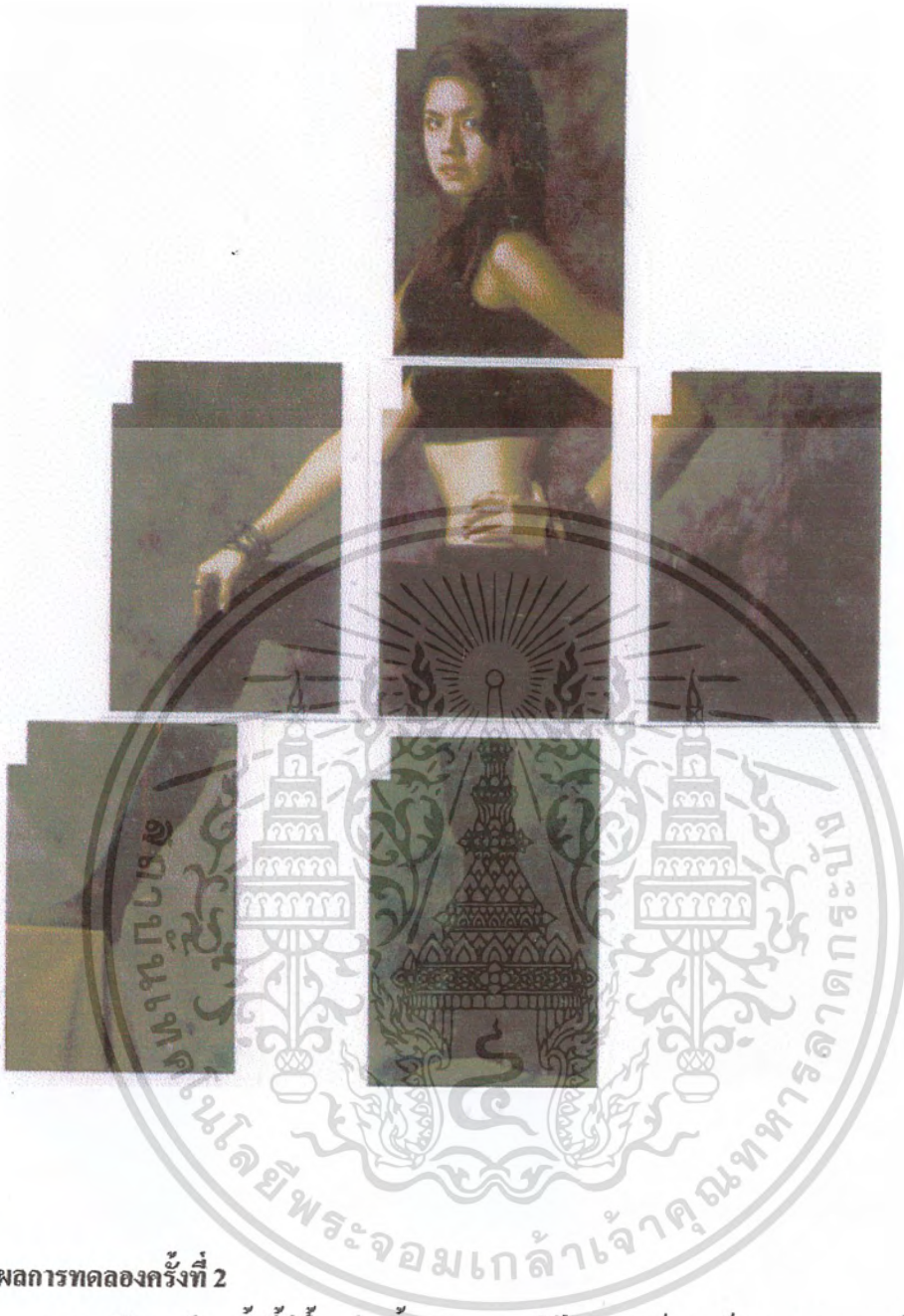
1. การจัดแสง ระหว่างตัวแบบกับไฟมีระยะไกลเกินไป ทำให้แสงโดยรวมยังดูมืดเกินไป โดยเฉพาะช่วงล่างของลำตัวตั้งแต่ช่วงขาถึงหัวเข่าขึ้นไปกับฉาก
2. ส่วนแสง Main Light บนผิวอยู่ในเกณฑ์ที่ดีพอสมควร
3. การถ่ายภาพ สามารถต่อได้สนิทดูกลมกลืนไม่สะดุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทดลองครั้งที่ 2 รูปที่ 4.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการทดลองครั้งที่ 2

1. การจัดแสงในครั้งนี้นี้ดีขึ้นกว่าครั้งแรก เพราะใช้ไฟซอฟท์บ็อกซ์ (Soft Box) ส่องจากด้านบนเฉียงลงมาที่ตัวนางแบบ เพื่อให้เห็นรายละเอียดของผิวให้มากขึ้น
2. ส่วนในการต่อภาพครั้งนี้มีปัญหาในการต่อภาพในลักษณะของโพสทำขึ้น เพราะใช้มือในการควบคุมกล้อง ทำให้ภาพเกิดการเชื่อมล้ากันในแต่ละเฟรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

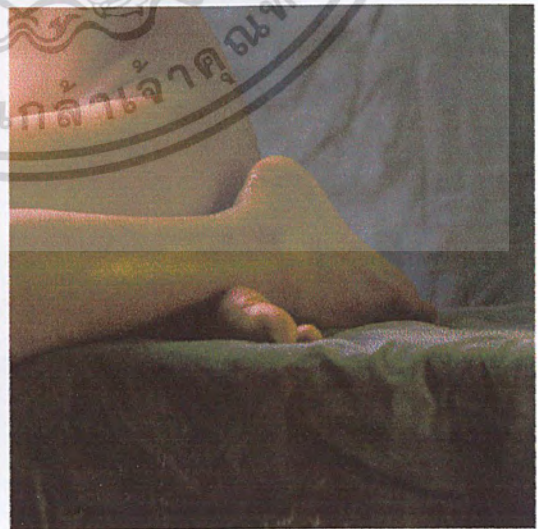
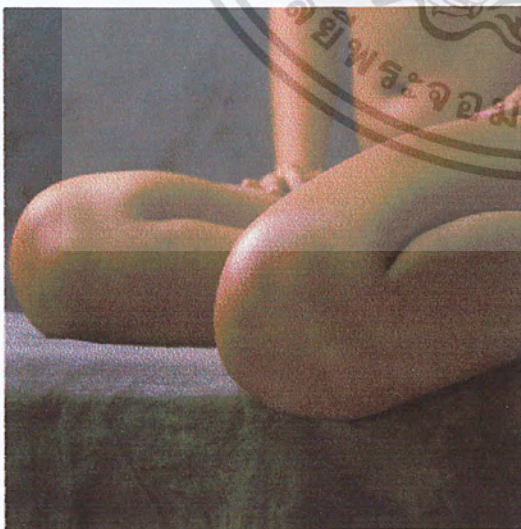
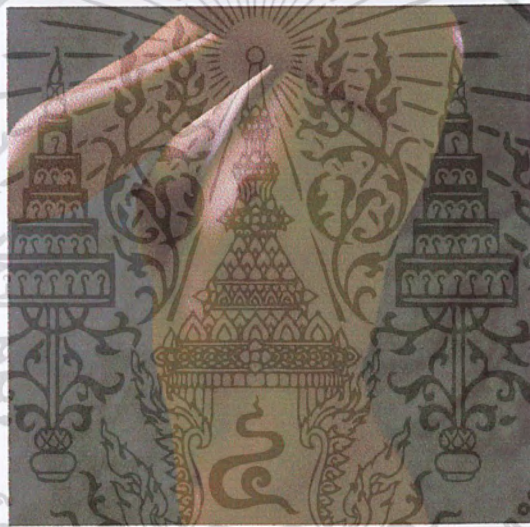
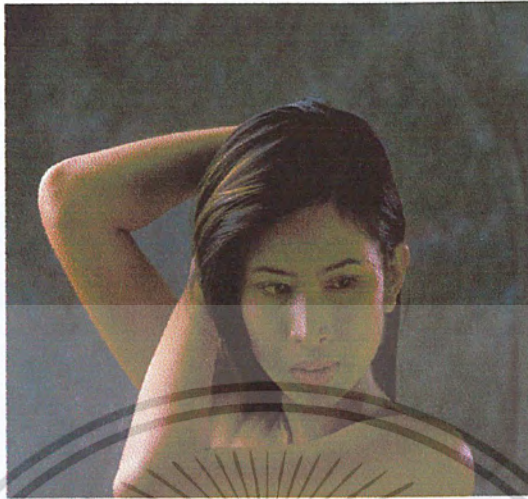
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

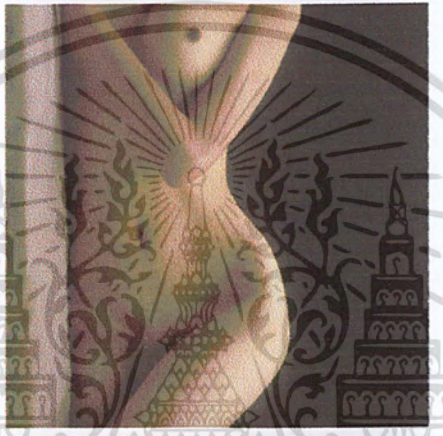
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

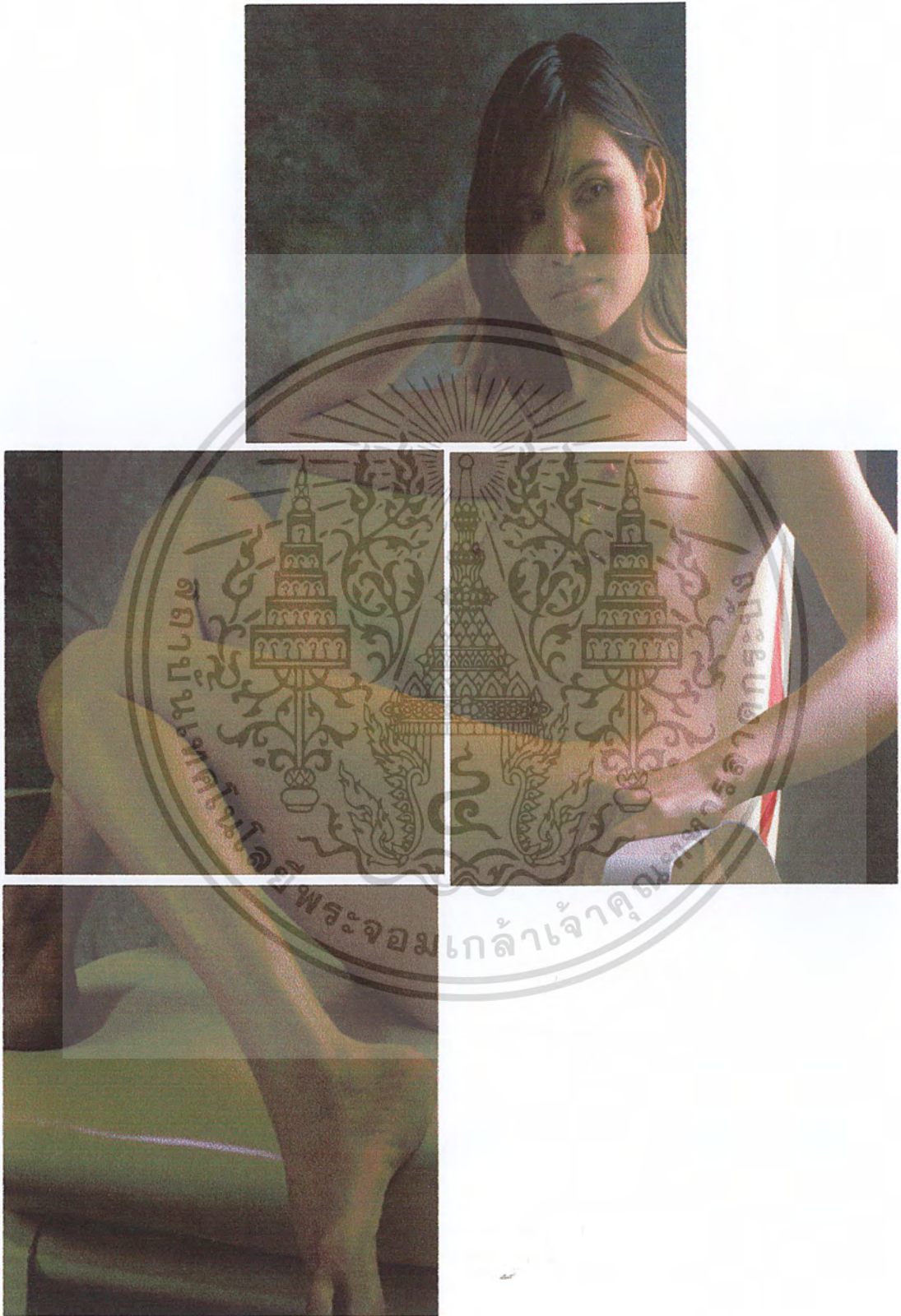
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

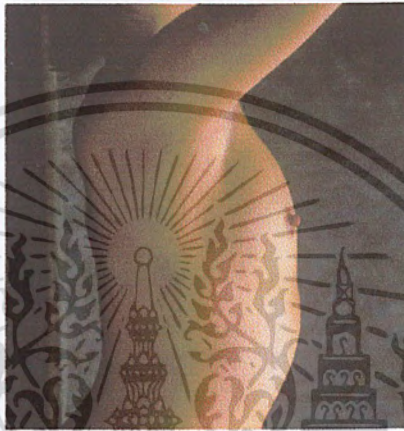
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

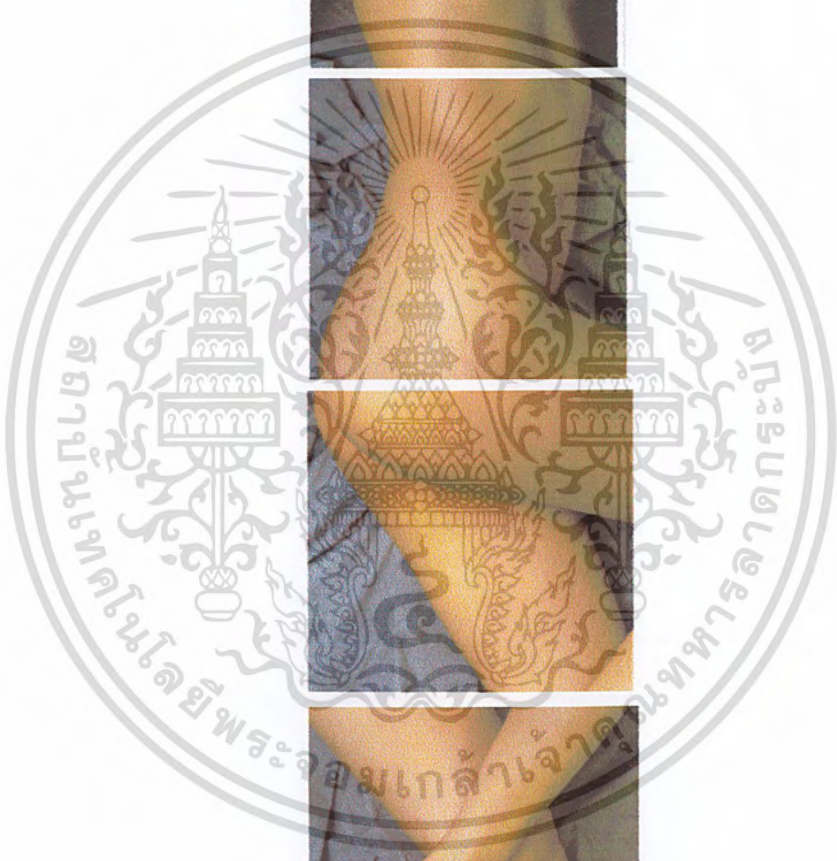
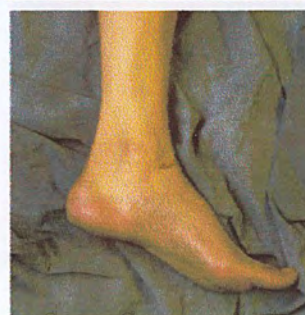
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนูเญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการถ่ายภาพผู้คนที่พบว่า ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น เกิดได้ในหลาย ๆ ทางด้วยกัน เช่น ปัญหาที่ตัวนางแบบ ด้านางแบบมีความเขินอายมาก ก็จะไม่กล้าโพส ตามที่เรากำหนดอาจทำให้ภาพผิดเพี้ยนไปจากความต้องการบ้าง หรือบางครั้ง ท่าโพสยากเกินไปแบบบางท่านไม่สามารถทำได้ ทำให้ภาพออกมาไม่ดีเท่าที่ควร เพราะการทำงานชุดนี้เน้นที่รูปร่าง สัดส่วน ของผู้หญิงต้องถ่ายทำที่ละจุด ฉะนั้นเวลาในการทำงานค่อนข้างนาน ทำให้แบบอาจเมื่อยได้และอาจเกิดการเบื่อขึ้นได้

ฉะนั้นในการทำงานครั้งต่อไป ควรมีการทดสอบ ก่อนการทำงานจริงทุกครั้งและหานางแบบที่สามารถโพส ทำได้ตามที่เรากำหนด คือต้องเลือกแบบที่มีรูปร่างเพรียวสักหน่อย แต่ต้องไม่อ้วนหรือพอมเกินไป

บรรณานุกรม

- ชะลูด นิ่มเสมอ. องค์ประกอบศิลป์. กรุงเทพมหานคร : บริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชจำกัด, 2542.
- บุญเลิศ บุตรขาว. กายวิภาคฉบับนักศึกษาศิลปะ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2531.
- David Hockney. CAMEWORKS Italy : Alfred A. Knopf Publishers New York, 1982.
- Terry Hope. Fine Art Photography. English : Roto Vision English, 2003.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้